

den ledige plads, i det omfang den ikke er bragt til ophør ved særlig retsforfølgning eller konkursbehandling, tilfalder eventuelle efterpanthavere og ikke ejerens almindelige kreditorer, idet man er af den opfattelse, at udtrykket „kreditorerne“ i tinglysningslovens § 40, stk. 1, må fortolkes på samme måde.

Reglen i stk. 3 svarer til tinglysningslovens § 40, stk. 2.

Det er almindeligt forekommende, at der begæres registreret en klausul om, at den, der har et ejerpantebrev i håndpant, skal have tilstillet retslige meddelelser vedrørende skibet. Denne klausul må medføre, at overregistrators meddelelser til panthavere ved ejerpantebreve kan fordes sendt til en af ejeren opgivet adresse. Dette gælder f. eks. meddelelser om navneændring, jfr. § 24, stk. 2, og om udslettelse af skibet, jfr. § 29, stk. 1, samt efter omstændighederne meddelelser i forbindelse med præklusiv indkaldelse, se § 51, stk. 2.

Reglerne i stk. 4 om oprykningens ret er en ordret gengivelse af tilsvarende regler i tinglysningslovens § 40, stk. 3.

Til § 50.

Som nævnt i bemærkningerne til § 49 finder kommissionen, at det vil være hensigtsmæssigt, at skibsregistreringslovens regler om det indbyrdes forhold mellem panthaverne såvidt muligt bringes til at stemme overens med tinglysningslovens tilsvarende regler.

I udkastets § 50 er derfor foreslået regler, der ganske nøje svarer til tinglysningslovens § 40, stk. 4—6. Den eneste forskel er, at man i stk. 2 har ændret grænsen for den højeste rente, der kan aftales uden efterpanthaverens samtykke, fra 5 pct. til 6 pct., idet man herved har taget hensyn til det væsentlig højere renteniveau, der gælder ved udlån mod pant i skibe.

Til § 51.

Den gældende skibsregistreringslov indeholder i § 18 regler om foretagelse af en præklusiv, offentlig indkaldelse med 3 måneders varsel i tilfælde, hvor adkomsten til et til registrering anmeldt skib må anses for mangelfuld. Den, der vil gøre indsigelse mod adkomsten, skal anlægge søgsmål til anerkendelse af sin ret og lade stævningens forkyndelse anmelde til registrering inden 30 dage.

I § 19 gives der anvisning på fremgangsmåden ved erhvervelse af ejendomsdom ved sø- og handelsretten i tilfælde, hvor adkomstbrevet til et skib eller en skibspart er bortkommet eller af andre årsager ikke kan fremlægges. Det varsel, der skal anvendes, hvis retten går med til at udstede offentlig

stævning til alle som formener sig ejendomsberettiget til skibet eller skibsparten, er også her mindst 3 måneder.

Medens indkaldelse efter reglerne i § 18 har været benyttet i en række tilfælde, er der, såvidt det har kunnet oplyses, aldrig forekommet noget tilfælde af søgsmål til erhvervelse af ejendomsdom efter § 19.

Mortifikation af pantebreve sker ifølge praksis i medfør af reglerne i lov om mortifikation af værdipapirer af 13. april 1938.

Kommissionen mener, at der stadig vil forekomme tilfælde, hvor der vil foreligge et praktisk behov for regler, hvorefter en adkomstmangel kan overvindes gennem en præklusionsprocedure. Dette vil ikke mindst gælde, såfremt den i § 44 foreslåede adgang til fakultativ registrering af skibe under 20 tons gennemføres, idet der utvivlsomt — navnlig i overgangstiden efter lovens ikrafttræden — vil forekomme adskillige tilfælde, hvor det bliver vanskeligt at fremskaffe tilfredsstillende adkomstdokumentation.

Reglerne bør derfor opretholdes, men kan efter kommissionens opfattelse forenkles og sammensmeltes til en regel, idet der ikke er nogen praktisk begrundelse for at have 2 sæt regler, som efter den gældende lovs §§ 18 og 19.

Når der, som foreslået i § 53, tillægges overregistrators afgørelser i henhold til skibsregistreringsloven juridici karakter under rekurs til Østre Landsret, finder man det naturligt, at også præklusionsagerne fremtidig skal kunne afgøres ved en af overregistrator afsagt kendelse.

I overensstemmelse med disse synspunkter er reglerne i udkastets § 51 affattet. Stk. 1 omfatter ifølge sin ordlyd enhver rettighed over et skib, som er indført i eller anmeldt til skibsregistret, og den foreslåede procedure vil således også kunne benyttes til udslettelse af panterettigheder.

Medens indkaldelsesfristen efter mortifikationsloven ved mortifikation af pantebreve normalt er 1 år, fastsætter tinglysningslovens § 20 en frist på mindst 3 uger ved indkaldelser, der sker med henblik på udslettelse af rettigheder, der må antages at have mistet deres betydning, eller som er forældede.

Da det praktiske liv ikke er tjent med alt for lange frister, må kommissionen anse en indkaldelsesfrist på 4 uger for passende. Indkaldelse skal efter stk. 2 ske een gang i Statstidende i et nummer, der udkommer den første i en måned. Endvidere skal overregistrator sende særskilt meddelelse i anbefalet brev til dem, der ifølge foreliggende oplysninger må antages at have interesse deri. Denne